

[Fjerde næstformand]

(Lovforslag nr. L 122).

Medlemmer af Folketinget Torben Lund (S), Korneliusen (S), Ingrid Bo Larsen (S), Lissa Mathiasen (S), Erik B. Smith (S), Jimmy Stahr (S), Lenger (SF), Agerschou (SF), Leif Hermann (SF), Ingerlise Koefoed (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om detentionsanbringelser.

(Beslutningsforslag nr. B 69).

I skrivelse af d.d. meddeler arbejdsministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om arbejdsmiljø og vækst.

(Redegørelse nr. R 12).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Jeg foreslår, at forhandlingen om denne redegørelse finder sted onsdag den 28. januar 1987. Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte dette forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Boligministeren (Thor Pedersen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om boliger for ældre og personer med handicap.

(Lovforslag nr. L 116).

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, lov om indeksregulerede realkreditlån, lov om realkreditinstitutter, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om individuel boligstøtte og lov om ejerlejligheder. (Følgelovgivning til lov om boliger for ældre og personer med handicap).

(Lovforslag nr. L 117).

Lovforslagene skal ses i sammenhæng med de lovforslag, der blev fremsat for Folketinget den 29. januar 1986 som forslag L 139 og L 140. Lovforslagene blev imidlertid ikke vedtaget. Dette skyldtes især, at staten ifølge L 139 ikke direkte skulle deltage i finansieringen af de nye ældreboliger.

Nærværende forslag til lov om boliger for ældre og personer med handicap indeholder derfor ændrede finansieringsregler, således at staten betaler 75 pct. af renten på de indekslån (IS-lån), der kan optages i forbindelse med etableringen af ældreboligerne.

Lovforslagene bygger som L 139 og L 140 på ældrekommissionens undersøgelse af – og synspunkter vedrørende – de ældres behov, der understregede nødvendigheden af nytænkning inden for bl.a. ældreboligområdet.

I de senere år er udviklingen på ældreboligområdet da også gået i den retning, som ældrekommissionen fandt bør tilstræbes; det vil sige, at kommunerne i stedet for at opføre institutionsbyggeri forstærker og udbygger indsatsen over for ældre i eget hjem bl.a. gennem hjemmehjælps- og dagplejeordninger samt bistand til installation af hjælpemidler m.v.

Lovforslagene tilsigter at fremme den igangværende udvikling på ældreboligområdet ved gennem nybyggeri og ombygning af den eksisterende boligmasse at tilvejebringe mulighed for et varieret udbud af selvstændige ældreregnede boliger, dvs. boliger, som med hensyn til planløsninger og adgangsforhold er egnede for ældre.

Følgelovgivningen til lov om boliger for ældre og personer med handicap har til formål at fremme etableringen af ældreregnede boliger i forbindelse med byfornyelse. Samtidig eksisterer der fortsat mulighed for efter boligbyggerilovens bestemmelser at indrette almenyttige boliger, der er velegnede for ældre handicappede.

Kommunerne får således flere strenge at spille på ved tilvejebringelsen af boliger for ældre, nemlig ældreboliger efter nærværende lovforslag, almenyttige ældreboliger og byfornyeede ældreregnede boliger. Hertil kommer de boliger for ældre, som kommunerne selv måtte opføre og drive uden for ældreboliglovsforlaget rammer.

Forslaget til lov om boliger for ældre og personer med handicap indeholder endvidere et væsentligt decentraliseringselement, idet det overlades til kommunerne at vurdere de lokale ressourcer og behov og på baggrund heraf afgøre, hvor mange boliger der skal henholdsvis bygges og indrettes i den eksisterende boligmasse. Den større kommunale beslutningskompetence, der i vidt omfang også gælder den fysiske indretning af boli-

[Boligministeren]

gerne, modsvares af, at kommunerne i højere grad end i dag inddrages i finansieringen af ældreboligerne. Til gengæld kan kvotestyringen altså undgås.

Med lovforslaget erstattes de nu kendte 4 kategorier af ældreboliger (lette kollektivboliger, kommunale pensionistboliger, beskyttede boliger og kommunale plejehjem) af et enkelt ældreboligbegreb. Det skal dog bemærkes, at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan beslutte, at der kan opføres plejehjem.

Ifølge forslaget kan offentligt støttede ældreboliger således alene etableres og finansieres efter forslagets bestemmelser.

Lovforslaget indeholder følgende hovedelementer:

- Ældreboliger kan opføres og drives af kommuner, almennyttige boligselskaber, selvejende institutioner og private. Kommunerne har – uanset tilhørsforholdet – anvisningsretten til boligerne.
- Boligerne kan etableres ved nybyggeri eller ved ombygning af bestående ejendomme og skal som altovervejende hovedregel etableres som selvstændige boliger med eget køkken, bad og toilet uden institutionspræg.
- Boligerne finansieres med indeksregulerede realkreditlån på 85 pct., kommunelån på 13 pct. og et beboertilskud på 2 pct. af anskaffessummen. Staten betaler som nævnt 75 pct. af renten på indeksslånet, medens kommunerne betaler de resterende 25 pct. samt 11,76 pct. af afdraget. Resten af afdraget betales af beboerne.
- Kommunerne meddeler støttetilsagn samt varetager tilsynet med ældreboligerne.
- Oprettelse af et ældreboligråd, der skal rådgive boligministeren vedrørende spørgsmål om de ældres boligforhold.

Finansieringen af ældreboligerne er i øvrigt udformet ud fra flere hensyn.

Forslaget er for det første udformet således, at der set over en periode, der svarer til indeksslånenes løbetid, ikke sker nogen ændring af byrdefordelingen mellem stat og kommuner i forhold til det aktuelle årlige omfang på 1.500 boliger af byggeriet af de kendte ældreboligformer. Denne neutralitet, som Kommunernes Landsforening er enig i, har været et vigtigt mål for regeringen ved udformningen af finansieringssystemet.

For det andet er der lagt vægt på, at kvotefriholdelsen modsvares af et større kommunalt engagement i finansieringen for herved at styrke sammenhængen mellem ansvaret for beslutning og finansiering. Det er derfor aftalt med Kommunernes Landsforening, at dersom det årlige omfang af ældreboligbyggeriet overstiger de 1.500 enheder, der svarer til den nævnte udgiftsmæssige neutralitet, vil den hertil svarende statslige merudgift blive modregnet i de kommunale bloktilskud.

For det tredje bemærkes, at den foreslåede finansieringsmodel fra et lejersynspunkt giver samme husleje som en tilsvarende almennyttig bolig, således at der ikke opstår forvriddning mellem huslejerne i de to ejendoms-kategorier.

Idet jeg herudover henviser til forslagene og deres bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslagene til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Hermed tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Lettelse af pensionisters samspilsproblemer).

(Lovforslag nr. L 118).

Lovforslaget skal ses som et led i regeringens samlede løsningsforslag vedrørende pensionisternes samspilsproblemer, hvor hovedprincippet er, at der tilrettelægges en koordineret aftrapning af de forskellige indkomstafhængige ydelser til pensionister, hvorved samspilsproblemet – dvs. det forhold, at pensionisters disponible indkomst kun øges meget begrænset ved en indkomstfremgang – reduceres.

For en nærmere udbygning af samspilsproblemet kan i øvrigt henvises til Socialministeriets forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Lettelse af samspilsproblemer m.v.).

Ifølge lovforslaget nedsættes aftrapningsprocenterne på boligydelsesområdet gradvis fra 15 og 25 pct. til 10 og 20 pct. Nedsættelsen forudsættes at ske med 1 point om året fra 1991 til 1995.

Yderligere foreslås der indført en egenbetaling på 10 pct. af huslejen, ligeledes gradvis over 5 år. Hensigten hermed er at kombinere den langsomme aftrapning af boligydelsen